

PRILOGA ZA MLADINO

Leto IX.

8. oktobra 1940.

Številka 10.

Slovesna izročitev novomašniškega križa pred cerkvijo

Vsi:

Pojdite po vsem svetu,
vse narode učite,
jih v imenu Očeta,
Sina, Svetega Duha krstite!

Nekateri:

In šli so dvanajsteri ribiči
na trge in na ulice;
šli so pred pogane in pred mislece sveta,
pred kralje šli so, pred cesarje rimske,
oznanjevali povsod so nauk pravega
Boga.

Vsi:

Novo vam zapoved dam,
da ljubite se med seboj!

Nekateri:

V ljubezni sveti združeni z Gospodom
so se po svetu širnem razkropili:
zaprti v katacombe, v arenah mučeni,
pred sodišče in v ječe tirani,
do danes devetnajst stoletij za vero
Kristusovo preganjani,
v Španiji, Mehiki in Rusiji ob zid
postavljeni,
zatirani in mučeni
voj križ prinesli so do naših težkih dni:
duhovniki, izvoljenci Gospodovi,
d nas Slovencev vedno spoštovani,
vendar s težkim križem zaznamovani.

Vsi:

A, vi, novomašnik(i), imate cvetje
v rokah.

Kje vaš je križ?

Cvetje iz rok!

Minulo je petje,
osulo se cvetje,
križ zdaj v roke!

(Eden izroči križ, vzame cvetje.)

Tako za Gospodom!

Križ je za vas!

Cvetje za nas!

Trije:

V življenju cvetje vedno vam ne bo
dehtelo,

na vaših potih le razpelo bo blestelol!

Vsi:

Zato pa s križem k oltarju,
s križem h Kristusu Kralju!

Eden:

Duhovnik Gospodov od vseh nas
najsrečnejši,

na poti k daritvi presveti v najlepšem
jutru

svojega življenja, od vseh nas
pozdravljen!

Vsi:

Molite za nas!

Za naše mlade vzore,
za naše mlade dneve,
za naše mlade boje,
za naše mlade zmage,
molite... molite...

A zdaj zavriskajte zvonovi,
orgle zadonite,
novomašnik naš, vstopite!

Napisal Fr. Štuhec

Nova sv. meša č. g. Zorko Št. iz Ižakovec

Na Velko mešo smo sprevodili k oltari Gospodovomi g. Zorko Štefana iz Ižakovec. Vodo ga je pri prvi daritvi domači g. župnik, reč božo je pa glaslo g. Herman, novomešnikov vüček, župnik v Prištini. Slovesnosti pri toj priliki smo meli štiri. Sprejem novomešnika se je vnogomi vtisno globoko v srce. Sprejeli smo ga kak najbolje slovesno. Biciklisti iz cele fare so ga sprevajali že iz Sobote pa vse do domače cerkvi. Tü je pa bila zbrana vnožina ljudstva. Skuza je vstala vsakomi v oki, kda je vido prizor kak so g. novomešnika pozdaviли sestre i bratci vsaki z rožov v roki, štere so pobrali vküper, dali šopek materi, naj ga zveže z trakom svilenim i tak zvezanoga je dala mati püšel oči. I oča je spregovoro sinu novomešniki: „Dragi sin! Vsemi to cvetje, štero so nabrali tvoji bratje i sestre. Vzemite šopek, šteroga je vezala tvoja mati, vzemite še šopek, šteroga ti zrača tvoj srečni oča.“ I drugi veseli pozdrav je bio pozdrav od dece, ki je v pesmici: „Bog živi vas sto let“ napravila največše veselje sprejema. Nato smo meli večernico v farnoj cerkvi, od tam pa je šo sprevod v Ižakovec, kde so sprejeli novomešnika predstojniki vesi, nato smo pa meli baklado. Prvič mogoče od kak stoji ves, je romala procesija s stoterimi lampijonički i svečami po srečnoj vesi. — A na den nove meše oča ino mati z deseterov zdravov decov so se pripravili za slovo edenajsetomi deteti i to za slovo od domače hiše sinu novomešniki. Poklekno je sin, zdignola se je roka slarišov, napravila znamenje križa, z rečjov so pa položili na novomešnika boži blagoslov. Pa prle, kak je blagoslovila mati sina, je prečteo g. ceremoner brzojav od Sv. Oče, šteri so poslali svoj papeški blagoslov novomešniki i njegovej hiži. Pred cerkvijov so ga bratci ino sestrice pozdravile z etimi rečmi:

Vsi: Novomašnik, naš brat!
V najlepšem jutru svojega življenja
od vseh nas iskreno pozdravljen.

Sestre:
V vaših rokah je še cvetje,
v naših pa že križ,
oj novomašni križ za vas.

Bratje:
V vaši duši samo petje,
v naših pa smomin na križ,
na novomašni križ za vas.

Vsi:
Sprejmite križ na pot k oltarju,
križ — Vaš up in hrepenenje,
križ — Vaš brat za vse življenje.

Janez: Glejte novomašni križ!

Jožek: Sprejmite ga!

Stanko: Molite ga!

Lojzek: Ljubite ga!

Marica: Križ — kraljevo znamenje!

Ilonka: Križ — zastava zmage!

Hedvika: Križ — bandero slave!

Trezika: Križ — življenja luč!
Katika: Križ — nebeški ključ!
Janez in Marica:

Sedaj pa s cvetjem proč!
Križ je cvet za vas —
nageljni za nas!
Vsi: Bratje, sestre Vam ga damo
in vsi Vas prosimo udano:
Nosite ga za nas!
Molite ga za nas!

Sestre:
A zdaj, na pot!
Vas čaka v cerkvi, srečna stvar!
marmor beli, kelih zlati, svet oltar.

Bratje:
Ko boš prvič dvignil sveto žrtev,
spomni se na nas,
na naše starše, hišo, vas, grozd in klas.

Vsi: Stopi srečni novomašnik, brat,
Bogu daruj,
Gospoda povišuj!

Napisal Fr. Štuhec.

Gospod novomešnik je stopo k oltari. V predgi nam je g. Herman opisao, kakša je moč duhovnika, kakša bo njegova pot skoz življenje i spomno se je vseh dragih domačih, rodbine novomešnika pa cele fare. Od obtasti duhovniške nam je povedao priliko, kak je grešnik na smrtnoj posteli proso angela čuvara, naj njemu sprosi pri Bogi odpuščenje za grehe — ali zobstom; proso je zatem svojega patrona, proso svetnike, celo mater nebesko, a rešitve ne dobio, edini eden je té, šteromi je dao Kristuš grehe odvezati i te je duhovnik.

Vse ljudstvo se je razjokalo, kda je ob toj priliki vidilo pri oltari za novomešnikom poleg oče i matere šest sestic i štiri brate, vse zdrave. Vsakomi je tekla skuza 'po zardelom lici. Malo mamu takših družin gnes. Sestre so šle za zaslužkom po tujih mestaj i niti edna nemre praviti, da je zgubljena hči. — Večernice smo meli v Ižakovcaj. Drugi den smo šli v rojstno

Novomešnik Zorko Števan z Ižakovca, deli svoj prvi blagoslov presrečnim starišom, bratom ino sestram.

mesto novomešnika, v Bratonce, gde smo obiskali grob starih roditelov i tu je meo g. Herman mešo, ar je novomešnik mešuvao v Ižakovcih. Tu je pozdravila novomešnika bratonska mladina, njegov vūček ga je pa spomno njegovih detinskih let v rojstnoj vesi. — Povedao je, kak je pred dvanajstimi leti vodo mladi mož svojega sina mimo te kapelice i zročo ga je Mariji pomočnici kršćenikov. I gnes. Njegov sin kak duhovnik je pali pripelani se nazaj. Po meši smo obiskali več roda. — Primicija je bila končana. Minolo je naše kak vsako drugo veselje, ostalo nam pa je eno veselje, šteroga nam nemre odvzeti nišče: duhovnika smo dobili znova za gorice Gospodove i toga je vesela cela ves.

Perša Ludvik.

J. KONTLEA

Podoba sv. Ivana Nepomuka 'pred vseučiliščom. V Italiji v mestu Padovi so obnovili tamošnje vseučilišče. Pred obnovljeno poslopje so znova postavili krasen kip sv. Ivana Nepomuka, ki ga je napravo padovanski umetnik Bonazza. Kip je pred 80 leti bio tū odnet odseljen v cerkev sv. Frančiška, zdaj je pa znova postavljen na svoje mesto.

Semenišča v Pragi. V Pragi sta dve katoliški semenišči: edno za Čehe, drugo za Nemce. V češkem je zdaj 126 bogoslovcov, v nemškem pa 97.

Verski navuk na Portugalskom obvezni predmet. Na Portugalskem je na podlagi konkordata, ki je sklenjen med sv. Stolicov in portugalskov republikov, minister prosvete predpisal, da se mora verski navuk v ljudskih i srednjih šolah včiti kak obvezni predmet. Razmi se, da se bo te predpis izvršil v soglasji s Cerkvijov. - Tudi na Portugalskem so se vršile javne molitve za mir. Molitve je priredila katoliška akcija.

Češenje bože krvi. V mestu Sarzani v Italiji že 700 let častijo na poseben način presv. Krv Jezušovo. Staro izročilo najprej pravi, da je Jezušov včenik Nikodem občeval nekelko kaplic Jezušove krvi, ki je bila pozneje prenešena iz vzhoda v Italijo v Sarzano.

Škol mesta Metza odstranjen. Na zahtevo nemške oblasti je morao škol mesta Metz zapustiti svoj školijski sedež i mesto Metz.

Španija katoličanska država. V Španiji, kde se oživljajo katoličanska izročila, so se v mestu Santiago vršile lepe cerkvene slovesnosti, šterih se je vdeležo nadško i minister prosvete, ki je zastopal generala Franca. V govori, ki ga je meo pri toj priliki, je povdarjao, da se Španija vrača nazaj k svojim katoličanskim izročilom. V sapremiñočnost Španije dokazuje, da je to katoličanska zemlja, ki je zrasla s katoličanskov cerkvov i se ž njenov pomočjov proslavila po sveti.

Notrašnje misijonstvo v Švici. Tū so lani nabrali 334'392 švicarskih frankov prostovolnih prispevkov za notrašnje misijonsko delo. V notrašnjem misijoni je delovalo 386 duhovnikov v 200 farnih cerkvah, 110 kapelah i 325 katehizacijskih postajah. Nasledovanja vredno delo!

Smrt vzornoga moža na Melncih. Milo je naznato naš zvon večšarom smrt Ozmec Ivana, vzornoga oč, velkoga dobrotnika naše vesnice i nevstrašljivoga narodnjaka. Pokojni Ozmec so bili oča edenajstero dece. Četvero dece so oča do groba sprevedili, ostala deca pa oč, štere je je vzgojo v pravom krščanskom duhi, s šterim je bilo prepojeno življenje pokojnoga. Vsakšemi deteti so pripravili primerno stanovanje, zvūn zadnjemi sini, šteroga so darovali svetoj Materi Cerkvi v Salezijanskoj družbi. Edino skrb so meli zadnja leta: pripraviti se dobro na primicijo svojega sina Nacija i edino želo: včakati se prve sv. meše sina v domačem kraju. Toda Bog je nači določo: zahtevo je od njih žrtve življenja. I pokojni so Njemi življenje darovali, naj bi Bog blagoslovo njihovoga sina misijonara v Ameriki, naj bi njegov trūd rodo vnogo duš za nebesa i naj bi njegova reč vodila k Jezušu nevernike ino grešnike. Zapustili so 48 vnukov i 8 pravnukov. Živeli so 78 let. Vmrli so 2. okt. ob poldvanjstih v noči i zakopani so bili 4. okt. na prvi petek i god sv. Frančiška. V Ozmec Ivani je ves zgubila svojega velikoga dobrotnika. Bili so 20 let župan naše vesnice i so s takšov poštenostjov, pravičnostjov,

pridnostjov i ljubeznivostjov opravljali svojo dužnost, da so dobili odlikovanje z redom sv. Save V. stopnje. V časi njihovega županstva si je naša siromaška ves zozidala kapelo, za štere čistočo i red so pokojni Ivan do zadnje vure skrbeli. Ne so pa mislili samo na duše svojih večšarov, nego tudi na izobrazbo. Zato pa, da bi vsi ležej dobili prvo izobrazbo, so začeli zidati osnovno šolo. Veliko so sodelovali pri drugih manjših delaj, če neso mogli, biti glava ino voditeo. Bili so tudi nevstrašlivi narodnjak. Zagovarjali so naše domačine pred boljševiki po svetovnoj bojni, večkrat so sami bili v nevarnosti i celo na smrt obsojeni, toda z odločnostjov so povedali vogrskim boljševikom: Pri Rabi, tam so naše meje. — Pokojni so bili vzorna kotriga tretjega reda sv. Frančiška, cejskega društva ino živoga svetoga Rožnega venca. Kak žmetno smo se ločili od pokojnoga, svedočijo zadnji dnevi, kda so na mrtvečem odri med rožami i svečami ležali. To svedoči tudi njihova pot do hladnoga groba. Ne je bilo človeka, ki jih ne bi prišeo pozdravlat i gledat zadnjikat, ki ne bi meo skuznatih oči. Cela ves jih je sprevedila na zadnjaj poti: šolska deca, razna društva i vnožina drugi ljudi, je sprevedila pokojnoga. Na zadnjaj poti so še bili prinešeni v kapelo, kde je bila sv. meša za njih, darivana od domačina P. Duh Štefana O. M. D. Po tom pa je žalosten spreved nadaljvao svojo pot do groba, pri šterom je zidarski majster Jerič Matjaš, z tresočim i genlivim glasom vzeo slovo od našega velikoga, nezabnoga domačina. Nato so jih zakopali blizi svoje žene, štera je odšla pred dvema letoma v nebesa po plačilo. — Sini v dalnoj Ameriki, ki je pred kratkim dobō mešniško posvečenje ino vsaj rodbini izreka uredništvo Marijinoga Lista globoko sočutje ino daruje edno sveto mešo za pokojnoga. Naj počiva v božem naročju.

Krstnim botrcam

Ali si morete misliti veselejšega dogodka v naši krščanski družini kot je takrat, ko se število njenih članov pomnoži z malim kričavcem. Kako veselih obrazov gledajo otroci ono majhno bitje vse v belo zavito, ki naj jim predstavlja bratca ali sestrico. Kako tajinstveno hodijo okrog male "bebe" ali "puže" ali "lutke", saj ne vedo, kako bi ga imenovali. — Da, to je tisto poglavje, ki dela našim materam, očetom predvsem pa botrcam velike težave. Kako dati otroku ime! Že par tednov pred rojstvom listajo po prilikah in koledarjih in ne vem kot še vse. Vsa imena bližnje ni daljne okolice si kličejo v spomin. Danes jim ugaja ime Zvonko, Janko, Mirko, Rado, Mladen, Milan, Cvetko, Srečko, jutri pa Nada, Darinka, Nevenka, Ljubica, Ljerkica in tako dalje. Drage matere, očete in botrce! Vem da v svoji sreči ne najdete imena, dovolj lepega, blagozvočnega, da bi ga dali svojemu ljubljencu. Ne mislite pa, da vam jaz te sreče ne privoščim; morda me boste imenovali pramalo jugoslovensko, saj imajo naši bratje na vzhodu prav ta imena. Da imajo jih in so lepa. Vprašam pa tebe, draga mati, draga botra ali si pomislila sedaj pri izbiri imen tudi, kateri svetnik, katera svetnica naj bi bila tvojemu varovancu lepši vzor, skozi tako trnjevo pot življenja. Ti mati, ga boš varovala recimo do 14. leta, kdo bo pa potem njegov varuh? V krstnih knjigah 100 let nazaj najdemo imena: Jožef, Jakob, Frančišek, Alojz, Andrej, Mihael, Gregor, Peter, Marko, Jernej pa ženska imena: Neža, Ana, Barbara, Katarina, Marija, Uršula, Elizabeta, Veronika, Lucija i. t. d. samo imena velikih svetovnikov. Mati je svojemu otroku že zgodaj pripovedovala življenjepisa svetnika, čigar ime je nosil. Otrok, tudi pozneje, ko je bil že "veliki otrok", je večkrat premišljeval življenje svojega zavetnika, ga prosil pomoči v raznih težavah in ga skušal tudi posnemati. Kako pa je danes? Niti mati, niti otrok ne vesta pravzaprav, kdaj ima god. Kako bo mati pripovedovala otroku življenjepisa imena, ki ga nosi, če še sama ne ve ali je bil to sploh svetnik.

Drage matere in botrce! Pomislite malo pri izbiri imen tudi na te skromne vrstice! In videle boste, da vaši "Srečki" ne bodo "Nesrečki", kot so danes, da vaši "Radi" ne bodo "Neljubi", da vaši "Milani" ne bodo "Nemili", da vaše "Nade" ne bodo splavale po vodi, kot danes, da vaše "Ljubice" ne bodo ljubice sveta in njegovih strasti kot danes, ampak, da boste ob smrtni uri lahko rekli: Gospod, zdaj pa rada umrjem, ker tisti, ki si mi jih vročil v varstvo, hodijo po stopinjah tvojih svetih.

Malči.